

OB DNEVU REPUBLIKE GOVOR GLAVNEGA DIREKTORJA NA PROSLAVI

Leto je okoli in lani ob tem času smo z zaskrbljenostjo snovali načrte za letošnje leto in sprejeli smeli letni plan, polni premislekov in dvomov. K sreči se naša nesigurnost ni odražala v delu, odločno, umno in zavzeto smo se ga lotili in danes so rezultati na dlani. Vse bistvene postavke letošnjega načrta smo ali dosegli ali presegli in to merjeno s fizičnimi kazalniki, ker nam finančni zaradi izredne inflacije pogosto izkrivljajo sliko. Najbolj razveseljivo je, da smo presegli načrtovano število nočitev, še posebej tujih, prav tako tudi vseh zdravstvenih storitev ter tako bistveno povečali pričakovani prihodek v dinarjih in v devizah. Hotelski kompleks Sava že daje polne rezultate, čeprav še ni dokončan, in četrtna prihodka TOZD Zdraviliška dejavnost je pritekla iz tega vira. Ko gledamo količinske kazalce, smo lahko izredno zadovoljni, zlasti če bi letošnje povpraševanje po zdravljenju v Rogoški lahko obrazložili tudi z visoko kakovostjo našega dela. Kakovost, bogastvo ponudbe in zadovoljstvo naših letošnjih gostov se bodo odrazili naslednje leto in v naprej in upamo, da je število tistih, ki so razočarani zapustili Rogoško nepomembno, čeprav moramo, žal ugotoviti, da so bili tudi primeri neodgovornega ravnanja. Moramo se zavedati da smo sedaj na stopnji uredenosti in razvitosti materialnih pogojev dela, ko bomo vsak nadaljnji korak naprej lahko dosegli le z večjo kvaliteto dela vsakega posameznika z večjim znanjem in domiselnostjo. Ne glede na to, da bomo tudi v prihodnjem letu skušali odpraviti nekatere pomanjkljivosti, ki bodejo v oči, z manjšimi adaptacijami in popravili, kar bo tudi izboljšalo našo ponudbo, bo vendar moral biti poudarek na našem delu, na odnosu do dela, na večji ustvarjalnosti, na vsem, kar oblikuje zadovoljnega gosta. Pri tem smo bili med prvimi in moramo si prizadevati, da bomo tudi v bodoče. Vem, da je sedaj marsikdo pomislil: že dobro, zadovoljen gost, kaj pa zadovoljen delavec, ali pa kot je na sestanku nedko dejal: Naprej maži pa potem vozi! Koliko smo za naše dobro dosegli letos, vemo, glavne in najbolj zahtevne naloge pa nas čakajo v prihodnjem letu, zato ne mislim obiti tega vprašanja, pač pa se bom nanj vrnil kasneje. Važno je ugotoviti, da nam zaradi izredne rasti stroškov in obveznosti iz kreditov dohodek ni do-

DAN REPUBLIKE

Leto je naokoli in znova praznujemo Dan republike. 29. november je najpomembnejši mejnik v sodobni zgodovini Jugoslavije, ker je simbol naše svobode, neodvisnosti, socialistične graditve samoupravljanja in bratstva ter enotnosti naših narodov.

Vsakoletno praznovanje pomeni ne-nehno obnavljanje živega izročila revolucije, predvsem pa zaupanje v ustvarjalnost in moč ljudskih množic.

V Jajcu smo postavili temelje oblasti delavskega razreda in delovnih ljudi ter nove Jugoslavije. Kljub tolikim letom, ki so pretekla od tistih dni in

prilaganju življenju, ki ga zahteva sedanost, se vedno znova vračamo k avnojskim sklepom. Zato AVNOJ ni samo slavna preteklost, ni samo revolucionarno izročilo iz časov velikega boja, temveč ob vsakoletnem praznovanju najgloblje in prizadeto preverjamo našo zvestobo revolucionarnim načelom in socialistični programski viziji osvoboditve dela.

Vsakokratni 29. november ima svoje obeležje, svoje poudarke - zaradi vsega kar smo dosegli in kar nas čaka v prihodnosti.

Kitak Gordana

puščal, da bi več namenili za osebne dohodke in da smo vidnejši premik dosegli šele konec leta, ko nam je Sava iz Kranja zagotovila na podlagi skupnega samoupravnega sporazuma in dohodkovnih odnosov dodaten delež. Tudi to dejstvo potrjuje upravičenost povezovanja in sodelovanja, za katerega moramo imeti posluh v odnosu do Save in vseh možnih partnerjev tudi v bodoče.

Letošnje leto je bilo kritično tudi v pogledu prodaje mineralne vode. Zaradi slabega vremena je slaba sezona prizadela vse mineralce, še posebej pa nas je zapiranje škarij med stroški polnjenja in prodajno ceno v posameznih obdobjih potiskalo že na rob izgube. Pri tem je razumljivo, da je prodaja plina trdna in da se odpirajo celo možnosti za proizvodnjo in prodajo bistveno večjih količin. Letošnje dobre izkušnje pri prodaji zdravilne vode Donat so potrdile, da imamo prav tu največje rezerve, da smo brez prave konkurence, vendar morajo biti prijemi v prodaji veliko bolj strokovni, vsestranski in premišljeni. V kratkem času, v enem letu, ne moremo pričakovati skokovitega porasta, saj ne prodajamo „Stila“, pač pa zdravilo. Na dolgi rok pa nam bo Donat utrdil naš položaj in gospodarsko moč, zato je naložba v novo polnilno linijo utemeljena in v vseh pogledih prednostna. Da se ne bom izgubil v številnih vprašanjih, ki se porajajo v zvezi z izboljšanjem pogojev in kvalitete našega dela, ker smo in še bomo o tem podrobno govorili v zvezi z letnim, srednjeročnim in dolgoročnimi plani razvoja, bom ta del zaokrožil takole:

Gospodarske in družbene razmere, razmere na našem tržišču nas silijo, da venomer nekaj dopolnjujemo, spreminjamo in se prilagajamo, tako glede materialnega urejanja našega zdravilišča kot tudi glede vsebine dela. Seveda naše bistvo, železno ogrodje, ostaja naša doktrina zdravljenja in prodaja naših proizvodov, menjujemo le podrobnosti, dodajamo tisto, kar pomeni pestrost, ker nam daje prednosti na trgu. Takšna gibčnost pa terja mnogo znanja, premišljenosti in predvsem volje. Vsaka togost je lahko cokla v razvoju, nepremišljenost in zaletavost pa nas lahko vržeta iz tira. Ali smo sposobni voziti po najboljši poti? Smo! Le samozavesti, vere v lastne sposobnosti nam včasih manjka, pa morda sodelovanja in enotnosti. Zato držimo skupaj! V slogi je moč. Dolgoročno gledano so bolj kot kaj drugega bistveni naši medsebojni odnosi, naše delo, naša ustvarjalnost in naše počutje v kolektivu.

Pogosto, ob taki priložnosti pa še posebej, rotimo in pozivamo na dobre odnose in ker nismo konkretni, takšni pozivi izvenijo v prazno, pridigarsko, vsak si po svoje predstavlja, kako bi morali biti. Zato želim biti danes nekoliko določnejši, seveda samo v nekaterih vprašanih odnosov, za katera sam menim, da so ključna.

Najprej, naši medsebojni odnosi niso nič abstraktnega, niso slepo priseganje zvestobe, dela in odgovornosti, na kakovosti dela, na vrednotenju dela posamez-

nika in skupine, lahko bi rekli na čistih računih. Kolikor manj je pri tem odprtih vprašanj, kolikor bolj se ocena lastne vloge posameznika pokriva z oceno, ki jo ima o njem kolektiv, toliko večje je sožitje. Vsako nerešeno ali krivično rešeno vprašanje kali naše odnose, močno jih prizadenejo tudi zmote, nerazgledanost, ozkost in sebičnost posameznikov. Dobro politično delo in dobro samoupravljanje krepita dobre odnose, zato so slabi odnosi dokaz, da samoupravljanje ne živi. Kako je pri nas, si ne bi upal sam ocenjevati, to je naša skupna naloga, opozoril bi le na nekaj odprtih vprašanj.

Na zadnji problemski konferenci komunistov Zdravilišča, na sestankih sindikata in samoupravnih organov, je močno izvenela zahteva po novem, ustrežnejšem pravičnejšem nagrajevanju po delu. Mislim, da je zahteva povsem upravičena in je dopolnjevanje in spreminjanje dosedanjega sistema ena od temeljnih nalog za urejanje naših medsebojnih odnosov v naslednjem letu. Dosedanji sistem iz leta 1979 je enostavno preživeti, izjeme in pomanjkljivosti v izvajanju so ga izkrivili, čeprav je bil ob nastanku dober. Oblikovanje novega sistema pa sploh ni preprosto in hitro uresničljiva naloga, rekel bi, da pomeni izpit zrelosti našega kolektiva in veliko strokovno delo. Gre za najbolj občutljivo področje v delitvi dohodka in se že sedaj v načelnih razgovorih pojavljajo nekatera zmotna in nesprejemljiva mnenja. Era takih so, da bi enostavno obstoječi sistem malo popravili ali pa prepisali od nekoga, ki to že ima. Samo eno Zdravilišče Rogaška Slatina je na svetu s 1000 delavci, z 200 in toliko profili ali deli in nalogami, s svojimi posebnostmi, torej mora sistem nastati pri nas in samo za nas, izkušnje drugih nam lahko služijo le kot pomagalo.

Druga poenostavitev je v pričakovanju da bomo nekaterim tako imenovanim „proizvodnim delavcem“ popravili OD na račun nepotrebne režije in administracije, kamor nekateri štejejo vse razen svojih delovnih opravil. Gre v bistvu za podcenjevanje tujega dela in precenjevanje lastnega, za neko vrsto sebičnosti. Če imamo v DO dela in naloge, ki niso potrebne, jih ukinitimo, vsako delo pa, ki smo ga opredelili kot potrebno, je enakopravno in častno in daje delavcu, ki ga uspešno opravlja enake pravice. Naš položaj in nagrajevanje ne moreta biti odvisna od tega, kaj kdo dela, ampak kako zavzeto in uspešno opravlja zaupane naloge in koliko prispeva k skupnim rezultatom. Ti prispevki pa niso enaki, zato tudi zahteve po uravnalovki niso upravičene. Nov sistem bo povzročil, če ga bomo dobro pripravili, da bo nastal prepričan pri preverjanju, katera dela so še potrebna, kaj reorganizirati ali posodobiti, pa tudi to da bosta dva delavca z enakim znanjem in na enakih delih dobila bistveno različen OD, odvisno od prizadevanosti in rezultatov dela posameznika ali skupine. Ali bomo dovolj močni, da bomo rekli bobu bob, ali imamo dovolj pozitivnih sil, da izpeljemo tako revo-

lucionarno nalogo? Po dosedanjih vtisih ni videti, ko ogromna večina pridnih delavcev molče pristaja na obstoječe odnose in dopušča, da se redki posamezniki v njihovem imenu grebejo za lastne interese, ne z delom, ampak z jezikom. Ne vem, zakaj ta pohlevnost ali celo potrtnost. Mi moramo ustvariti vzdušje, da bo vsak delavec brez pomislekov na pravem mestu izrekel kritične opombe ali nove predloge, da bo večina dobrih delavcev preglasila posamezne komolčarje, da bo res delo merilo za samoupravni položaj posameznika in njegov OD. Morda je pasivnost odraz slabega političnega in samoupravnega delovanja, morda neupravičenega strahu pred prihodnostjo, ali pa pomanjkljive organiziranosti in neustreznega dela vodstvenih in vodilnih delavcev. Nekeč sem zapisal v naš list, da sem proti kaplarski disciplini, pa so me nekateri zlonamerno razumeli, da sem proti vodilnim, za anarhijo in proti redu. Pod kaplarsko disciplino razumem brezdušno priganjanje k delu, pri čemer pa si vodilni nikoli ne vzame časa, da bi se pogovoril s sodelavci, da bi poslušal njihove predloge in razumel njihove tegobe in skušal poiskati rešitve, kjer bo upoštevan interes delovne organizacije in delavca. Voditi ne pomeni priganjati, in tisti, na srečo redki, ki ni sposoben prvega, se zateka k drugemu, zato je sprejemljiva že več let prisotna ideja, da se reelekcija vpelje za večino vodilnih in vodstvenih kadrov, da bomo redno ocenjevali ali so sposobni voditi posamezne dele kolektiva ali ne.

Moramo doseči večjo samostojnost posameznih enot in odgovornost za lastne odločitve o vseh tistih vprašanjih, katera je smotno urejati v enoti, obenem pa večje sodelovanje in spoštovanje samoupravno sprejetih odločitev v TOZD ali na ravni v zadevah, ki sodijo na ta nivo.

Sicer pa mislim, da je potrebno močno zaostri delovno disciplino in odgovornost za izvrševanje dogovorjenega dela in nalog, ker vsako neodgovorno ravnanje prizadene sodelavce in celoten kolektiv, saj lenuhi in nedogovorni ne kradejo časa in denarja nekemu državnemu zdravilišču, pač pa sodelavcem naravnost iz naših žepov. Le kult dela ter bogastvo predlogov in idej, ustvarjalnost vseh delavcev je prava pot razvoja medsebojnih odnosov.

Če nas skrbi naša prihodnost, bodoči položaj zdravilišča in lastna socialna varnost, je normalno, odgovorno in prav, samo ne popuščati pred mračnimi mislimi, ne metati puške v koruzo. Poglejte, koliko nas je, in vsi pridno delamo. Poglejte, koliko pameti in ustvarjalnosti je v rezervi, kolikšno bogastvo so nam zapustili naši predniki, s kakšnimi naravnimi zakladi gospodarimo, saj to se sploh ne da izničiti. In če bomo še uspešno razrešili vprašanja, ki nas jezijo in če bomo korajžno izkoristili vsako priložnost za napredek, ki se nam ponuja, če bomo kritični navznoter in složni navzven, potem vodi naša pot v prihodnost samo naprej in navzgor.

(Nekatera zapažanja z vidika samozaščitnih in varnostnih aktivnosti)

1. Uvod

Konec dober – vse dobro. Tako si pogosto oddahnemo, ko je za nami pomembna naloga, ki je terjala dolgoročne in naporne priprave ter usklajeno delovanje večjega števila organizatorjev in neposrednih izvajalcev. Prav gotovo lahko prisodimo takšno tudi nedavnemu GTZS, ki smo ga tokrat pripravili in uresničili v Rogaški Slatini. Ne poznam sicer primerjalnih ocen, ki bi zagotavljale realno vrednotenje našega dela v primerjavi s podobnimi manifestacijami drugod: kot laik in več ali manj naključen opazovalec pa si nedvomno lahko privoščim oceno, da so bile priprave ustrezne in učinkovite ter da je temu ustrezen tudi rezultat. Tudi manjši spodrsjlaji (kjer se dela, se greši) po mojem mnenju bistveno ne razvrednotijo takšne ocene.

Nisem poklican, pa tudi moj namen ni strokovno ocenjevati vsa dogajanja in aktivnosti pred gostinsko-turističnim zborom, med njim in po njem; to so ali pa še bodo storili strokovnjaki. Ne morem pa se upreti skušnjavi (morda je vmes tudi malo profesionalne deformacije), da ne bi ob tem pomembnem dogodku skušali nazorno prikazati nekatere samozaščitne in varnostne elemente, ki so, pa če to priznamo ali ne, nujen sestavni del takšnih in podobnih manifestacij. Ob tem je posebej zanimivo vprašanje, ali smo v danih razmerah storili vse, da bi zagotovili varnost, red in s tem v zvezi nemoteno ter programsko začrtano odvijanje zbora.

2. Opredelitev potencialne varnostne problematike

Gotovo se bo našel kdo, ki bo naveličano pripomnil, češ, zopet frazarjenje o družbeni samozaščiti, varnosti, odgovornosti, umetno potencirana vprašanja „kaj bi bilo, če bi bilo“ itd. K sreči se ni zgodilo nič takšnega, kar bi samo po sebi negiralo takšna razmišljanja, žal pa nimamo nikakršnega jamstva,

da bo vedno tako. Oglejmo si torej na kratko, v telegrafskem stilu, kje so poglobitve ranljive točke množičnih manifestacij, ki zlahka razvrednotijo ves trud in prizadevanja, vložena v njihovo pripravo, povzročijo pa lahko tudi širše družbene posledice – katerim vprašanjem je torej treba posvetiti ob takšnih priložnostih posebno pozornost?

a) Prometni režim ter zagotovitev varnosti udeležencev in vozil

Povečana frekvenca prometa ter števila ljudi v okolju, ki je sicer tehnično, strokovno in kadrovske v tem pogledu normirano na mnogo manjše dimenzije, pomenijo s tem v zvezi osrednje vprašanje. Zato je potrebno:

- določiti smeri gibanja vozil, obročališča in parkirne prostore ob nujnem upoštevanju dejstva, da s tem lokalni in tranzitni promet ne smeta biti ovirana;
- zagotoviti jasna napotila udeležencem v prometu v obliki prometnih znakov, opozorilnih tabel, smerokazov itd.;
- zagotoviti informativno-redarsko službo;
- zagotoviti maksimalno sodelovanje z organi javne varnosti;
- zavarovati vozila pred protipravnimi posegi drugih oseb ter pred poškodbami.

b) Intenziviranje splošnih samozaščitnih in varnostnih ukrepov

Povsod kjer se zbere večja množica ljudi, torej tudi gostinstvo turističnih zbor ne more biti nikakršna izjema, je moč utemeljeno pričakovati zaostretev varnostne problematike na področju javnega reda in miru, prijavno odjavne službe, pojavov kaznivih dejanj itd. Vse to terjaja posebno budnost prirediteljev, ki bi sicer že prej morala biti vsakodnevni spremljevalec našega življenja in dela. Sicer ne moremo trditi, da na tem področju nismo storili ničesar, razmere pa vendarle kažejo, da so te aktivnosti še vse preprosto kampanjske ter pojmovane premalo resno. Da pri tem ne gre zgolj za „igračkanje“

kot je bilo slišati ob eni izmed predhodnih vaj, dokazujejo in potrjujejo tudi dogodki med šamim GTZS, ki k sreči niso imeli težjih posledic.

c) Sodelovanje z nosilci varnostne in samozaščitne aktivnosti v kraju

Vsakomur mora biti jasno, da tako množična manifestacija kot je GTZS, ne more biti samo stvar prireditelja, temveč se morajo v njeno pripravo in izvajanje vključiti tudi vsi odgovorni krajevni činitelji. To navsezadnje terjajo že same ugotovitve, da se ob takšnih priložnostih bistveno menja ustaljeni načina življenja in dela v krajevni skupnosti, kakor tudi naši skupni napori za nadaljni razvoj kraja s širšo okolico. Dejstvu, da je Rogaška Slatina ob tej priložnosti pridobila mnogo, pri čemer so doseženi finančni efekti v bistvu rezultati kratkoročnega značaja, ni mogoče oporekati. Bolj kot to je pomembno ugotovitev, da se je v dneh, ko je potekal GTZS, seznanilo z našimi naravnimi in drugimi rezmerami tisoče gostinsko turističnih in drugih obiskovalcev, kar brez dvoma ne bo ostalo brez odmeva.

Razumljivo je, da ob tako množičnih manifestacijah nastajajo situacije, ki jih ni mogoče razrešiti brez avtoritativnega sodelovanja državnih organov. Usklajeno sodelovanje z organi milice je torej sama po sebi umevna nujnost. Poudariti moramo, da je bilo le-to zgledno in v celoti v mejah načel podružbljanja varnosti ter razvijanja koncepta družbene samozaščite.

Pomembno vlogo naj bi (in tudi je) odigrala narodna zaščita. Že od vsega začetka je bilo jasno, da nalogi ne bomo kos zgolj z angažiranjem narodne zaščite v DO, saj je bil pretežen del kadra zaposlen z organizacijskimi in drugimi delovnimi nalogi na delovnih mestih. Nujno je bilo torej navezati kontakte z enoto narodne zaščite v KS ter prositi za sodelovanje in pomoč. Dogovor je rodil uspešno in plodno sodelovanje. Enako moramo ugotoviti v zvezi z ZŠAM Rog. Slatina, katere člani so nosili, zlasti na prometne področju, levji delež bremen in odgovornosti.

d) Zaključne ugotovitve

Naj ta prispevek zaključimo z že uvodoma poudarjeno ugotovitvijo: konec dober – vse dobro. To velja tudi za področje varnostne in samozaščitne aktivnosti. Zdaj, ko približno poznamo vsebino in obseg nalog na tem področju ter stopnjo odgovornosti, ki jo prireditelj nosi ob množičnih javnih manifestacijah, pa je vendarle umestno zastaviti nekaj (morda malo provokativnih) vprašanj:

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi naše ljube mame se iskreno zahvaljujemo delavcem Zdravilišču Rog. Slatina za izkazano sočustvovanje.

Še posebej pa tov. Hildi Nežmah in Inki Golež za darovano cvetje in izrečeno sožalje.

Srčna hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti

Hčerke: Anica Potočnik
Regina Novak, Marija Jus

GOSTINSKO TURISTIČNI ZBOR JE USPEL

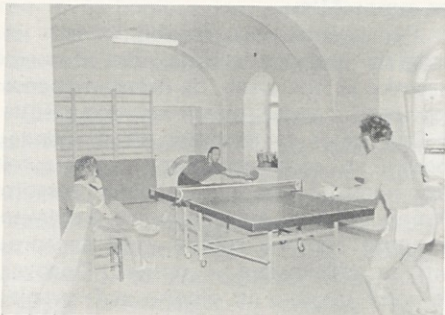
1. Ali sta bila družbena samozaščita in varnost neločljivi sestavni del nekaj mesečnih priprav na GTZS v Rog. Slatini?
2. Ali je bilo prav in nujno, da smo se s temi vprašanji pričeli operativno ukvarjati šele 7. 11. 1984, to je dan pred pričetkom zbora?
3. Ali je bilo nujno, da so delavci TOZD-a 3 morali pripraviti potrebne table z oznakami ter smerokaze v noči od 7. na 8. novembra in jih nato postaviti?
4. Ali je bilo res nujno, da smo se pričeli dogovarjati z milico in narodno zaščito KS za skupno aktivnost šele dan pred pričetkom zbora in med njegovim tekom?

Mislím, da je odgovor na zastavljena vprašanja lahko le kategoričen „NE“ ki se v bodoče ne sme več ponoviti.

In zakaj, oziroma odkod kljub temu ocena o uspešnih rezultatih na področju varnosti in družbene samozaščite?

Menim, da zgolj zaradi nadpobrečne angažiranosti ter zavidljivega nivoja varnostne kulture v organih milice, posameznih pripadnikov narodne zaščite v DO ter KS, nekaterih članov ZŠAM Rog. Slatina ter redkih delavcev iz naše delovne sredine. Ob tej ugotovitvi si lahko bralci sami ustvarijo oceno, kaj in koliko ima le-ta skupnega z osnovnimi načeli družbene samozaščite in kako daleč smo prišli pri uresničevanju njenih načel v praksi.

Jože Drofenik

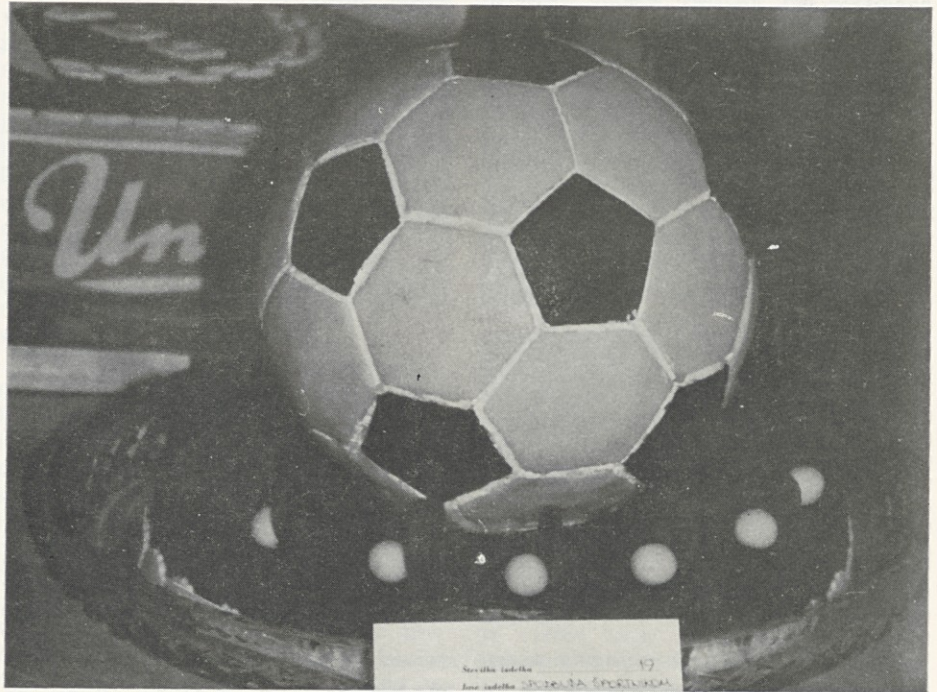
NAŠI ŠPORTNIKI NA GTZS

Naši športniki so se udeležili skoraj vseh tekmovanj na GTZS. Kljub temu, da smo urnike tekmovanj prejeli šele dva dni pred začetkom tekmovanj, so se naše ekipe udeležile vseh predvidenih tekmovanj, razen v odbojki.

Doseženi so bili naslednji rezultati: streljanje z zračno puško ženske, II. mesto; streljanje z zračno puško moški, III. mesto; namizni tenis III. mesto; kegljanje moški III. mesto;

Da smo se lahko udeležili tekmovanj na GTZS, gre predvsem zahvala TOZD Polnilnica in TOZD Vzdrževalna dejavnost. Omogočili sta športnikom udeležbo na tekmovanjih vse tri dni tekmovanj. Redki posamezniki iz vrst gostincev so morali zraven tega, da so čez dan tekmovali, delati še čez noč na plesih, ali pa so jih prišli klicati na delo kar med tekmovanjem. Kako so lahko tekmovali oziroma delali, je pa drugo vprašanje.

Herič Jože

Prvi znak, da bo gostinski zbor uspel ter da bo dobro obiskan, je bilo za ta čas zelo lepo vreme en dan pred zborom, ki pa se je v obeh dneh zbora še polepšalo, tako da so obiskovalci občudovali Rogaško Slatino tudi zaradi tega. Priprave na zbor so potekale skrbno, tako so bile naloge za posamezna področja dane našim odgovornim delavcem, razne nejasnosti in nove zahteve pa smo reševali skupaj. Kakšnih večjih pripomb ni bilo nikjer, tako da so organizatorji in večina obiskovalcev odšli zadovoljni iz Rogaške Slatine.

Informacij o zboru in o programu razstav je bilo veliko. Vsi naši obrati in odgovorne službe so prejeli komplet informacij z zapisniki o nalogah in programu zbora, v internem glasilu Vrelci je bila posebej tiskana priloga s programom zbora in posnetkom Rogaške Slatine, na katerem so bili označeni tudi objekti za tekmovanja in razstave. Organizacijski odbor je izdelal svoj program oziroma urnik prireditev, naš animator pa je izdal posebne informacije s programom za naše goste in posebne informacije o naši ponudbi v času GTZ. Vse te informacije so bile ves čas dosegljive na vseh naših recepcijah in v informacijski pisarni zbora, ki je bil v prostorih nekdanje turistične pisarne. Poleg teh pisanih informacij je bila pred avtobusno postajo postavljena še velika informacijska tabla, nadaljne oznake pa so vodile do posameznih obratov in parkirišč.

Vsa tekmovanja, športna in strokovna, so potekala po predvidenem programu. Pri razstavi pogrinjov in kulinaricni razstavi so se gostinci dobro izkazali in pripravili izredno lepe izdelke. Tako so imeli obiskovalci razstav kaj občudovati, vmes pa se je sprožil tudi marsikateri fotoaparati in kamera, da bi kakšnega od izdelkov še na ta način ovekovečili. Posebno pozornost v zdraviliški dvorani so vzbudili slaščičarski izdelki

znanih mojstrov iz Madžarske, ki so sodelovali na razstavi s svojimi izdelki izven konkurence. V času zbora so se tudi uradno srečali predstavniki našega in madžarskega zdravilišča in se dogovorili o sodelovanju.

Zanimive so bile tudi gospodarske razstave v vseh prostorih Zdraviliškega doma, kjer so proizvajalci predstavljali obiskovalcem svoje izdelke in te izdelke tudi nudili za poskusnjo. V kavarni Zagreb so se pomerili v znanju učenci vseh gostinskih šol v Sloveniji, prvo mesto pa je pripadlo gostinski šoli iz Izole. V avli terapije in v pivnici so bile razstave propagandnih edicij, jedilnih listov, turističnih spominkov, gostinskih izveškov in gostinske opreme. Tudi na tej razstavi je bilo dosti zanimivih izdelkov in rešitev.

Najbolj živahno je bilo v restavraciji Soča, kjer so merili svoje spretnosti in domišljijo barmani, natakariji in kuharji dietne prehrane. Natakariji so v tej restavraciji tekmovali v flambiranju, to je v pripravi jedi z zažiganjem pred gosti, za kar so dobili drugi del ocene (prvi del je bil postavitve mize s pogrnjki v Zdraviliškem domu). Barmani so morali po znanih receptih, ki jih morajo poznati na pamet, pripravljati različne mešane pijače in predstaviti tudi po eno svojo mešano pijačo. Nato so barmani tekmovali tudi v pripravi mešanih pijač s proizvodi Rogaške. S svojim znanjem in izkušnjami so pripravili celo vrsto zelo kvalitetnih mešanih pijač, katerim so dodajali naše proizvode. Te recepte bomo lahko s pridom uporabili in po njih pripravljali mešane pijače v naših obratih. Vse tekmovalce v tem tekmovanju je Zdravilišče nagradilo s spominskimi nagradami.

Tudi naši delavci so nas na tekmovanju solidno zastopali. Za strokovno tekmovanje so prijaviili: Žerjav Drago pogrinjek in flambiranje - prejel je bro-

nasto kolajno; Klemenčič Franc kulinariko — prejel je bronasto kolajno; Turnšek Marica slaščičarski izdelek — prejela je srebrno kolajno; vsi trije skupaj kot ekipa v strokovnem tekmovanju pa so prav tako prejeli bronasto kolajno. Za edino „zlato“ ekipo v tem tekmovanju je bila proglašena ekipa Grand hotela Toplice z Bleda. V tekmovanju mešanja pijač nas je zastopala Mikulič Nada in prejela bronasto kolajno, v tekmovanju mešanja pijač s proizvodi Rogaške nas je zastopal Fruk Branko, v pripravi dietne prehrane pa ekipa Herček Marija, Kužner Zoran in Humski Janez. Poleg tekmovalcev so posebna priznanja za uspešno delo pri organizaciji in delu zbora prejeli Kolar Božo, Prah Ludvik in Napast Marjeta.

Vse dni gostinsko-turističnega zbora je bilo v vseh obratih Zdravilišča dela čez glavo. Tako so imeli večji hoteli, kot so Donat, Sava, Zdraviliški dom, povečano število penzijskih gostov, v restavracijah Pošta, Bohor, Bellewue in Sonce pa so nudili prehrano raznim skupinam in posamičnim gostom. Na terasi Pošta so bile postavljene stojnice, kjer so nudili odprto pivo, čaj, hrenovke, jedi na žaru. Povečan promet je bil tudi v točilnicah ostalih hotelov v trgovini, trafikah in na stojnici s spominki ob terasi Pošta.

Pri neposrednem delu na stojnicah in v točilnicah so nam priskočili na pomoč tudi delavci iz delovne skupnosti skupnih služb, pa tudi 40 učencev Gostinske šole iz Celja. Obojini se za razumevanje in pomoč najlepše zahvaljujemo. Za pomoč se zahvaljujemo tudi članom Zveze šoferjev in avtomahanikov Rogaška Slatina ter oddelku milice, ki so s svojim delom in prisotnostjo omogočili, da se je kljub množici obiskovalcev promet odvijal nemoteno.

Po podatkih organizacijskega odbora je Rogaško Slatino v teh dveh dneh obiskalo in si ogledalo razstave preko 12.000 obiskovalcev. Prav tako je odbor ugotovil, da je bila rekordna udeležba tudi pri strokovnih in športnih tekmovanjih.

Ko ocenjujemo, kako je zbor uspel, lahko rečemo, da smo, kar zadeva finančne rezultate, lahko zadovoljni, saj je bilo v zvezi z Gostinsko-turističnim zborom ustvarjenega prometa preko 700 milijonov starih dinarjev. Tudi večina naših delavcev se je zavedala, da se morajo v dnevih zbora maksimalno angažirati, da obiskovalci zbora ne bi odnesli iz Rogaške Slatine slabega vtisa, in zato tudi finančni rezultat ni izostal.

Organizatorji zbora so bili zadovoljni skoraj v vseh pogledih, tako s prostori, možnostmi pri nas, organizacijo pa tudi z vpljudnostjo in ustrežljivostjo osebja. Zaradi tega menimo, da bomo v bodoče še lahko kandidirali za organizacijo gostinskega zbora v Rogaški Slatini.

Prah Ludvik

12. TEDEN DOMAČEGA FILMA — pet premier v Zdraviliškem kinu.

Pred dvanajstimi leti je v Celju skupina entuziastov, ki jim film pomeni več kot cenena zabava, pričela z organizacijo filmske prireditve pod naslovom „TEDEN DOMAČEGA FILMA“ z namenom, da popularizira domači film, oziroma mu pomaga dati tisto mesto pod soncem, ki si ga kot najmlajša, sedma umetnost zasluži.

To je osrednja in obenem edina slovenska filmska prireditev, na kateri strokovnjaki pa tudi nestrokovnjaki (publika), ugotavljajo nivo našega filma.

Letošnja prireditev je potekala v znamenju slovenskega filma, saj je bilo od devetih premiernih filmov kar pet slovenskih, štirje pa iz drugih republik. (Izgleda, da se naša filmska produkcija po znameniti „Dražgoški bitki“ pobira s tal tako po kvantiteti kot kvaliteti).

Organizatorji si prizadevajo, kar je hvale vredno, razširiti to vsakoletno prireditev v čimveč krajev celjske regije in izven nje. Letos jim je to dobro uspelo. Razen v Celju so bile še štiri premiere v Šmarju, pet v Rogaški in po ena v Zrečah, Laškem, Žalcu, Sevnici in Slovenj Gradcu.

Kaj smo gledali in kako je potekal Teden domačega filma v Rogaški?

Zdraviliški kino se je letos prvič vključil v Teden domačega filma.

Na sporedu smo imeli naslednje premierne filme:

- 6.11. Ljubezen — režiserja Rajka Ranfla
- 10.11. Varljivo poletje 68 — režiserja Gorana Paskaljeviča
- 12.11. Balkanski špijon — režiserjev Božidarja Nikolića in Dušana Kovačevića
- 14.11. Nobeno sonce — režiserja Janeta Kovačiča — dve predstavi
- 15.11. Dediščina — režiserja Matjaža Klopčiča.

Na vse premiere so prišli glavni ustvarjalci, ki so se na koncu predstavili gledalcem. Predstavitve so se vedno udeležili dva ali več igralcev, režiser in še kdo. No, do takšne predstavitve ni prišlo po filmu Dediščina, čeprav je ekipa, ki so jo sestavljali Milena Zupančičeva, Polde Bibič, režiser Matjaž Klopčič in še nekateri drugi ustvarjalci, prispela v Rogaško. Svetovali smo jim, naj se odpeljejo v Celje, ker je bilo v dvorani samo 29 gledalcev! Res je, da je bil čas predstave — 16. ura — skrajno neustrezen — tako zgodaj je bila predstava zaradi celjske, ki je bila že ob 17.30 uri — vendar je treba vzrok iskati še kje drugje. Seveda ne v filmu. Kljub temu pa si je vseh pet premiernih filmov ogledalo 1350 gledalcev.

Izredno zasedena pa je bila predstava Hajduški časi za nižje razrede osnovne šole, ki je bila prav tako v okviru Tedna domačega filma.

Film Nobeno sonce, ki je bil delno posnet v Steklarski šoli, smo razen redne predstave predvajali še za učence Steklarske šole ter učence sedmih in osmih razredov osnovne šole. Zanimanje je bilo izredno, tako da smo morali postaviti še dodatne sedeže. Mladi gledalci so filmu, ki obravnava vznemirljivo, žgoča in skorajda že brezizhodna problematiko današnjega časa, sledili z izredno pozornostjo. Po končani predstavi so z velikim navdušenjem pozdravili ustvarjalce tega filma: Vesno Jevnikarjevo, Vido Juvanovo, Marijo Lojk — Tršarjevo, režiserja Janeta Kavčiča in scenarista Željka Kozinca. Poudarek svečanosti je dal tov. Tkavc, ki se je zahvalil ustvarjalcem filma z izbranimi besedami ter učenke Steklarske šole, ki so jim dale cvetje ter spominske vase.

Posnemanja vreden primer!

Kakšne so ugotovitve?

Kljub temu, da bi obisk na vsaki predstavi lahko bil še boljši — človek skoraj ne more razumeti, da v Rogaški Slatini živi množica ljudi, ki ne čuti potrebe po kakršnih koli kulturnih prireditvah — pa smo lahko vendarle zadovoljni s prireditvijo. Dokaz zato so bili gledalci, ki so po vsaki predstavi zadovoljni in najbrž razmišljajoč odhajali iz dvorane. To je dokaz, da je bila odločitev o tem, da je del Tedna domačega filma potekal v Rogaški Slatini, pravilna.

Franc Plohl

Jubilejne nagrade

JUBILEJNE NAGRADE IN PISMENA PRIZNANJA V LETU 1984

Kot že nekaj let doslej, bodo tudi letos delavcem Zdravilišča podeljene jubilejne nagrade za 10, 20 in 30 let skupne delovne dobe ter pismena priznanja za 10, 20 in 30 let delovne dobe v naši delovni organizaciji.

JUBILEJNE NAGRADE ZA 10 LET SKUPNE DELOVNE DOBE PREJMEJO:

TOZD 1 - ZDRAVSTVO: PAŠ Radmila, MILINOVIČ Ivan, DOSEDLA Albina, COLNARIČ Jožica, CMAGER Ivan

TOZD 1 - HOTELI: TREBŠE Majda, ŠMID Nikolaja, ČEBULAR Marija (1958)

TOZD 1 - RESTAVRACIJE: JAGODIČ Jernej, KUŽNAR Peter, KORES Ivanka, KRUŠLIN Angela, KUŽNER Silva, POČIVAVŠEK Marija, RADMAN Nevenka, RAK Franc, STARČEK Ivan, ZEMANEK Danica, LUGARIČ Vjekoslava, **TOZD POLNILNICA:** DROFENIK Janez, GOBEC Danica, IVIČ Ivanka, JUGOVAR Rudi, KRALJ Avguštin, PLE-MENTITAŠ Albin, JAMBREŠIČ Stjepan, LOVRIČ Monika, VINKLER Janko, VAJDIČ Albin,

TOZD VZDRŽEVALNA DEJ.: HRUPA Milan, ŠUČUR Aleks,

DS SKUPNE SLUŽBE: DOLC Stanislava, KOREZ Jožefa, KRUMPAK Marija, PRAH Helena, POBEŽIN Angelca, TERBOVC Gabrijela, ŽOGAN Marjeta, ŽUPAN Đorđe.

JUBILEJNE NAGRADE ZA 20 LET SKUPNE DELOVNE DOBE PREJMEJO:

TOZD 1 - ZDRAVSTVO: HERČEK Marija, JERKOVIČ Domagoj, JERNEJŠEK Ema, MATZELE Marija,

TOZD 1 - HOTELI: JUNEŽ Emilija

TOZD 1 - RESTAVRAC.: ŠPILJAK Rezka, ŠPOLJAR Milka

TOZD POLNILNICA: IVANČIČ Božidar, POBEŽIN Katica, POLAJŽER Michael, PLEVNIK Franc

TOZD VDRŽEVALNA DEJAVNOST: GRIL Angela, KRSNIK Marija, KRULC Marija

DS SKUPNE SLUŽBE: ANDERLIČ Rozalija, DROFENIK Jože, GODEC Vida, SLEMENŠEK Fanika

JUBILEJNE NAGRADE ZA 30 LET SKUPNE DELOVNE DOBE PREJMEJO:

TOZD 1 - ZDRAVSTVO: DOŠLER Vera, PETEK Marija

TOZD 1 - HOTELI: HRIBAR Marija, MURK Vera

TOZD 1 RESTAVRAC.: ANDERLUH Nežika, GOBEC Pepca, KOZMAN Matilda, LESJAK Rozalija, POLAJŽER Cilka, PLEMENITAŠ Marta,

TOZD POLNILNICA: JUNEŽ Anton

TOZD VZDRŽEVALNA DEJAVNOST: PLEMENITAŠ Emilija, HALUŽAN Josip

PISMENA PRIZNANJA ZA 10 LET DELA PRI ZDRAVILIŠČU PREJMEJO:

TOZD 1 - ZDRAVSTVO: BELE Marija, COLNARIČ Jožica, DOSEDLA Albina, GOBEC Marija 1952,

SMERKE Marija, ŠUTALO Anica, TURNŠEK Ivanka

TOZD 1 - HOTELI: HOHKRAUT Marija, KREBS Stanislava, TREBŠE Majda,

TOZD 1 - RESTAVRACIJE: ČONŽEK Vinka, FRUK Branko, FURJAN Dragica, KUŽNAR Peter, KORES Ivanka,

KOVAČ Marija, PLOHL Franc, KOVAČ Aleksander, KRUŠLIN Angela, KUŽNAR Silva, NOVAK Rozalija, OGRIZEK Slavko, PIVEC Terezija, POČIVAVŠEK Marija, POGELŠEK Anica, RADMAN Nevenka, STOJAN Ivanka, ZEMANEK Danica, ŽERJAV Dragutin

TOZD POLNILNICA:

BUTOLEN Avgust, CVERLIN Franc, DROFENIK Janez, IVIČ Ivanka, LIPNIK Julijan, PLAVČAK Cecilija, ŠKET Emilijan, TURNER Olga, TRATENŠEK Edvard, VINKLER Janko, VODUŠEK Alojz, JAMBREŠIČ Stjepan,

TOZD VZDRŽEVALNA DEJAVNOST: KRSNIK Marija, ŠUČUR Aleks, VEHOVAR Elizabeta

DS SKUPNE SLUŽBE: BIRSA Cecilija, DOLC Stanislava, KOREZ Jožefa, KOLAR Božo, KREBS Rudi, KRUMPAK Marija, KUS Terezija, PRAH Helena, TERBOVC Gabrijela, ŽOGAN Marjeta.

PISMENA PRIZNANJA ZA 20 LET DELA PRI ZDRAVILIŠČU PREJMEJO:

TOZD 1 - ZDRAVSTVO: DEMETROVIČ Mira, HERČEK Marija, HREPEVNIK Tilka, JERNEJŠEK Ema, MATZELE Marija, TANŠEK Ana,

TOZD 1 - HOTELI: BERK Jože, KUNSTIČ Štefanija, PLEMENITAŠ Brigita,

TOZD 1 - RESTAVRACIJE: PLEMENITAŠ Marta, RAK Karolina, ŠPOLJAR Milka, TRAMŠEK Albina,

TOZD POLNILNICA: POBEŽIN Katica, POHARC Bogomir

TOZD VZDRŽEVALNA DEJAVNOST: GRIL Angela, NOVAK Vojimir, TANŠEK Stanislav, TURŠEK Nada, KRULC Marija, KUBALE Jože 1938

DS SKUPNE SLUŽBE: GODEC Vida, LOVRENČAK Marija, TRONTELJ Milica,

PISMENA PRIZNANJA ZA 30 LET DELA PRI ZDRAVILIŠČU PREJMEJO:

TOZD 1 - ZDRAVSTVO: PETEK Marija

TOZD 1 - HOTELI: MURK Vera

TOZD 1 - RESTAVRACIJE: LESJAK Rozalija, POLAJŽER Cilka,

TOZD POLNILNICA: RAZPOTNIK Viktor.

TOZD VZDRŽEVALNA DEJAVNOST: ŠRIMF Neža

OTROŠKO VARSTVO V HOTELU DONAT - TUDI V POPOLDANSKEM ČASU

Preteklo je že skoraj polovico leta, odkar smo organizirali popoldansko varstvo otrok naših delavcev v hotelu Donat. Ker nekateri delavci še kljub vsemu niso seznanjeni, kdaj se izvaja varstvo, naj ponovim, da je to vsak dan v popoldanskem in večernem času ne glede na število otrok; ob sobotah, nedeljah in praznikih pa po potrebi in ob predhodni prijavi. Prijava naj bo resnična in pravočasna (vsaj 2 dni prej). Če je potrebno, je v teh dneh (sobota, nedelja, prazniki) varstvo zagotovljeno ves dan (skoraj vsako soboto), drugače pa obvezno vsaj eno delovno izmeno (bodosi dopoldansko ali popoldansko). To varstvo je organizirano za otroke vseh naših delavcev ne glede na to ali so vključeni v VVO - otroški vrtec Rog. Slatina ali ne.

Iz evidence je razvidno, da je bilo v petih mesecih nekaj manj kot 1000 obiskov, kar pomeni poprečno približno 7 otrok na dan. Dejansko pa to pomeni, da kakšen dan obiščejo vrtec 3 otroci, drugič pa ga morda obišče 10 ali 12 otrok. Dosedaj je vrtec obiskalo 54 oziroma 58 otrok naših delavcev; nekateri redno n.pr. vsak drugi teden ali vsako soboto, nekateri pa le občasno. Morda se bodo komu zazdele navedene številke majhne, nepomembne, vendar delavcem -- staršem teh otrok in drugim, ki razumejo problem nerešenega varstva otrok, zagotovo ne. Marsikakšen delavec je celo prepričan, naj bi bilo varstvo zagotovljeno tudi v primeru, ko bi ga potreboval le 1 otrok (n.pr. ob nedeljah). Vendar to, žal, v sedanjih razmerah, kljub razumevanju in volji, ne moremo uresničiti. Zato svetujemo, da si delavec v takšnem primeru (ki je redkokdaj), poskrbi zamenjavo pri delu. Če se pojavijo še kakšni drugi, manjši problemi, se s pomočjo osebja hotela Donat uspešno rešijo.

Nedavno smo se znašli pred novo težavo: potrebno bo varstvo otrok naših delavcev tudi v dopoldanskem času.

Vzgojno varstvena organizacija (VVO) Rog. Slatina namreč zaradi zasedenosti svojih kapacitet ni mogla sprejeti v varstvo vseh otrok (med njimi tudi otrok naših delavcev ne). Tako so se starši znašli prad težko rešljivim problemom: kako zagotoviti dopoldansko varstvo svojim otrokom. Nekateri naši delavci, ki so jim bile zavržene vloge za sprejem v VVO Rog. Slatina, so nam zato predlagali naj bi v prostorih hotela Donat, kjer je sedaj popoldansko varstvo, organizirali tudi še dopoldansko varstvo.

V pogovoru z VVO Rog. Slatina smo izvedeli, da bi bili pripravljene odpreti oddelek za otroke naših delavcev v naših prostorih. Zagotovili bi izvajanje vzgojno-varstvenega programa, katerega bi bili deležni ne mlajši od 2 let. Zdravilišče pri tem ne bi imelo dodatnih stroškov.

Vsakodnevni
kozarec zdravja

Glede na navedena dejstva smo se odločili, da ugotovimo, koliko otrok naših delavcev bi potrebovalo dopoldansko varstvo. Iz anket, ki so jih izpolnili zainteresirani delavci, je razvidno, da bi dopoldansko varstvo potrebovalo 14 otrok in sicer 13 otrok delavcev iz TOZD 1 in 1 otrok delavke iz DSSS. Kljub temu, da je za oddelek VVO minimalno število 16 otrok, bi jim omenjeno število otrok zadostovalo.

Navedla sem potrebe in možnosti dopoldanskega varstva, sedaj pa je odvisno od vas oziroma vaših delegatov v delavskih svetih, ali se bodo odločili za navedeni predlog, da se v sodelovanju z VVO Rog. Slatina realizira ali pa bodo menili, da ga ni potrebno uresničiti in problemi nekaterih naših delavcev glede varstva njihovih otrok bodo ostali še naprej nerešeni.

Mikuljan Metoda

TUDI PRI NAJBOLJ RAZVITIH NE TEČETA SAMO MED IN MLEKO

(Obrobni zapisi kongresoma DVB in FITEC oktobra v ZR Nemčiji)

Kratici pomenita Nemško združenje zdravilišč (Deutscher Bäderverband), FITEC pa Internacionalno združenje za balneologijo in klimatologijo. Oba kongresa sta se zvrstila eden za drugim v dneh od 12. do 18. oktobra letos. Na kongresu sem bil poleg avstrijskega edini povabljeni gost iz inozemstva. Kongresa sta zasedala v znanem zimskem športnem in klimatskem letovišču Garmisch-Partenkirchen. Leta 1936 je bila tukaj zimska olimpijada. Mesto leži uklesano med gorama Zugspitze (najvišja nemška gora 2966m) in Wank.

Oba kongresa sta po vsebini odsevala stvarnost v ekonomiki, ki je v dobršni meri enaka kot v naših zdraviliščih. Na prvem kongresu je bilo okoli 400 udeležencev iz 260 včlanjenih zdravilišč ZR Nemčije. Delegati — večinoma managerji — so obširno in argumentirano strnili ugotovitve o stanju v zdraviliščih in na nemškem zdraviliškem trgu. Moje vtise zaključujem z naslednjo mislijo: tudi najbolj razvitim ne cvete in se ubadajo s težkimi gospodarskimi problemi. Močne brazde rdečih števil (izgube v poslovanju) so po predhodno zaznavnih krčih zapustile sezone v letih 1982 in 1983. Vsi so tožili o totalni abstinenci in o presušitvi finančnih virov pri zdravstvenih zavarovanjih. Močna kritika je letela na ukrepe administracije zvezne in deželnih vlad, ki zaviralno delujejo na ekonomiko zdravilišč. Vlade se ne odzivajo ustrezno na alarmantne napovedi združenj in poedinih zdravilišč. Zelo glasna je bila zahteva razpravljalcev, naj črtajo iz zakona o dušitvi stroškov ukrep, ki onemogoča financiranje zdraviliških kur.

Začetki recesije segajo tja v leta 1975-76. Zaustavila je obširno investicijsko dejavnost, ki se doslej še ni obnovila. Ostro kritiko so uperili zoper zvezno vlado, ki v svoje tekoče programe ne uvršča skrbi za balneologijo in klimatologijo. Restrikcije za kure naj ne bi uvrstili med ukrepe „konsolidacije“ nemškega gospodarstva. Ta pojem je po vsebini sličen naši stabilizaciji, le da se njeni ukrepi dokaj disciplinirano izvršujejo, ob tem pa beležijo le nekatera uresničenja. Nočitve so v nenehnem upadanju. Znano je, da so Nemci zagovorniki svobodnega gospodarstva in za svoboden pretok kapitala. To je bilo v diskusijah nekajkrat poudarjeno. Pa kaj, ko v isti sapi terjajo drastične omejitve turističnih potovanj v inozemstvo, kjer da nemški turisti

potrošijo vsako leto okoli 40 milijard nemških mark. Združenje vztraja na onemogočanju kur v inozemskih zdraviliščih v breme zavarovanj, kure v domačih zdraviliščih pa naj bodo brez omejitev, ker le to vodi k ponovni ozdravitvi, vlada naj bolj učinkovito izvaja ukrepe zoper „eksplozijo stroškov“ in tako naprej. Diskusije so bile kratke in jedrnat. Nobenega uvodnega pletničenja in praznega besedičenja, posameznik je razpravljal od 3 do največ 5 minut.

V nastopih govornikov se manifestira njihova strankarska pripadnost, svoje misli izražajo „brez dlake na jeziku.“

Hudi očitki so bili uperjeni na farmacevtsko industrijo. Letno se odobrava in stavlja na črno listo številna zdravila, ki so kazno povzročitelji raka. V tem je zaznati tudi sum, da gre za korupcijo in nevidno zaslužkarstvo pa tudi fiskalni interes — dokaj prikrit pa vendar prisoten, kot so ugotavljali diskutanti.

V tako pisani politični strukturi delegatov je marsikateremu težko ostati načelen. Prvenstveno se ravna le po interesih svoje stranke. Znan je primer nekega vplivnega strokovnjaka, ki se je zelo zavzemal za zdravljenje z naravnim zdravilnim faktorjem, pisal obsežne razprave o multiplikativnih koristih kur za občo nacionalno ekonomiko. A kaj ko pa je postal minister, je s prvimi svojimi ukrepi ukinil možnost zdraviliških kur v breme socialnih skladov.

Še o nekaterih mojih obrobni vtisih s kongresa. Kongres je zasedal v plenumu do 19. ure, drugi dan v komisijah. Tretji dan opoldne (bila je nedelja!) je bila sklepna plenarna seja. Hotel sem prisostovati seji komisije proizvajalcev mineralne vode. Zelo vpljudno so me opozorili, da je sestanek namenjen le članom proizvajalcev. Morda zaradi konkurenčnih motivov. Nekateri med njimi so že poznali Donat. Ni bilo prav nobenih — pri nas tako udomačenih — sprejemov. Kavoj in ostale pijače so stregli med sejami proti takojšnjemu plačilu. Videl sem, da je kavoj plačal tudi predsednik združenja. Zamudnike plačila članarine so spravili k pameti z visokimi zamudnimi obrestmi. Več kot polovica sredstev združenja se porabi za reklamo. Zavzemajo se za delne plačilne prispevke koristnikov kur. Apeli za postdiplomski študij iz balneologije ostajajo brez željenega učinka. Nameščajo (po sili razmer) zdravnike različnih disciplinarnih smeri. Zato je bil diskutant deležen trkanja po mizi (ki nadomestuje ploskanje), ko je ugotovil:

tudi nekateri naši zdravniki naj vpišejo balneologijo kot postdiplomski študij. Močno in enotno negodovanje vseh prisotnih je nastalo, ko je predsednik omenil izdajo neke knjige o balneologiji, ki je izšla v Mainzu. Pisec je kopaljška zdravljenja ocenil vseskozi kot neprimerna za zahteve današnje kurativne medicine. Avtor knjige ugotavlja v zaključku: „Kure so drage — po vsebini zastarele — pozabimo nanje!“

Sklepno ugotovitev je prevečevala naslednja ocena: Zdraviliška zdravljenja so zelo občutljiv tržni artikel. Napadana so v medsebojni konkurenci, nadalje z medikamentoznimi terapijami in abstinenco mlajše generacije, ki zjutraj sega po poživilih, zvečer po uspavalnih tabletah. Iz lagodnosti se oddaljuje naravnim zdravilnim sredstvom, kot so gibanje, pravilna prehrana in podobna presredstva, veljavna pravila življenja še izza ere zdravilstva.

Čujež Stane

ZAKAJ NI BILO SVINJINE?

V avgustu letos smo prebrali v dnevniku Večer, da Mesna industrija Košaki ponuja v prodajo polovice svinj organizirano preko sindikalnih organizacij. Konferenca OOZS v naši DO mi je naložila, da zberem naročila naših delavcev in jih posredujem MI Košaki. Prijavilo se okrog 70 delavcev. Potrjen spisec, da so vsi kreditno sposobni, smo dostavili MI Košaki do konca meseca avgusta. V telefonskem razgovoru mi je bilo potrjeno, da so spisec prejeli in da bo meso dostavljeno v drugi polovici meseca septembra. Nekaj pred 15. septembrom smo pa dobili dopis MI Košaki, v katerem nam sporočajo, da mesa ne morejo dobaviti zaradi tega, ker jim inšpekcijske službe ne dovoljujejo prodajo mesa na tovarniških dvoriščih in da so bili opozorjeni, da ustvarjajo neloyalno konkurenco. Naš odgovor na to je bil bolj oster, saj sta navedena argumenta za lase privlečena. Istočasno smo enak dopis poslali obč. sindikalnemu svetu in mestnemu svetu ZS Maribor. Šele telefonski razgovor z direktorjem TOZD Blagovni promet Košaki je razkril pravo resnico. Pri prodaji so se zaleteli. Imeli so kreditnega denarja dve milijardi, kar jim je zadostovalo, da pokrijejo prodajo v lastni režiji in nič več.

Z nepremišljenim oglaševanjem prodaje in sprejemanjem naročil so spravili v slabo luč ne samo lastno delovno organizacijo, ampak tudi vse ZS, v katere niso dostavili ohlajenega mesa.

J. H.

MALI OGLASI

1. Nujno potrebujem še dobro ohranjeno hojico (pajka) in stajico. Lahko je lesena ali pletena. Vzel bi tudi prenosni stolček oz. vse podobne pripomočke za leto dni starega otroka. Ponudbe pošljite na uredništvo.
2. Prodajam dobro ohranjeno (skoraj novo) termoakumulacijsko peč št. 2 najboljšemu ponudniku. Naslov v uredništvu.

Letos imamo v Rogaški non stop sezono in temu primerno tudi bogato kulturno življenje, polno raznovrstnih prireditev. Non stop prireditev pa je bil tudi poletni promenadni koncert, zato smo dolžni, da spregovorimo nekaj besed tudi o tem. Maksimiljan Cenčič je „naše gore list“, rojen v Zgornjem Sečovem leta 1951. Že kot otrok je odšel v Zagreb. Tam se je tudi šolal, končal gimnazijo in glasbeno akademijo. Še vedno pa se vrača v Rogaško, ki mu je prirasla k srcu.

KDO VAS JE NAVDUŠIL ZA GLASBO? KAJ VAM TA POMENI?

Glasba je bila pri nas doma doma. Vedno se je pelo in igralo. Moj dedek je igral na harmoniko in mislim, da je to prirojeno. Že kot 16 letnik sem se odločil, da nekoč postanem dirigent. Glasba mi pomeni vse. Pet let sem v zagrebški operi, sedaj že kot v.d. direktor. Lani sem prvič prevzel to godbo in si rekel, zakaj, ne bi v Rogaški, ki je moj domači kraj, izpolnil svojo šestnajsetno željo.

KJE VSE NASTOPATE?

Nastopam po vsej Jugoslaviji in to s simfoničnimi orkestri, v operni glasbi. Imam že tudi nekaj posnetkov.

Pravite, da je glasba pri vas doma. Se tradicija nadaljuje? Seveda, tudi moja žena je operna pevka, prav tako poje 7 letni sin. Torej kadra bo še dovolj za podmladek, ali ne?

Seveda, saj se je tudi ta orkester pomladil. Doživel je svojo renesanso, saj je bil že tik pred razsulum. Mladina še ima posluh za tovrstno glasbo.

STE NALETALI NA KAKŠNE PROBLEME (mislim pri izvajanju koncertov ali pri pogodbah)?

Pri izvedbi koncertov sploh ni bilo nikakršnih problemov, sprejeti smo kot družina. No, finančno pa je res bolj

slabo. Smo premalo plačani. Pa za boljše informiranje morate poskrbeti.

Kako to mislite? Informacije pa res niso bile nikoli boljše kot sedaj

Recimo, program koncerta naj bo razčlenjen na posamezne melodije. Tako gost ne bo „suženj“ celega koncerta, ampak bo prišel poslušat, če bodo take, ki so njemu všeč.

SMO EDINO ZDRAVILIŠČE V JUGOSLAVIJI KI JE ŠE OHRANILO PROMENADNE KONZERTE. KAKŠNI SO VAŠI PREDLOGI ZA POPESTRITVE TOVRSTNE PONUDBE.

Predvsem obdržati orkester, ga materialno podpreti, tudi sam se bom zavzel za to, za dvig kvalitete in discipline. Nuditi moramo še več serioznih koncertov in pritegniti k sodelovanju domače zbere iz Rogaške in okolice.

Še bi bil kaj povedal, zgovoren kot je in poln entuziazma, pa so mi ga odpeljali. Intervju je bil med pavzo zaključnega koncerta.

R. S.

magnezijeva slatina
DONAT Mg

Šolski kotiček

SAJ NE POZNAŠ VSEH POKLICEV!

Sedaj smo pa tam! Tam smo, kjer ne bi nihče rad bil. Na velikem križišču, v katerega vodi nešteto poti. Nešteto poti vodi s tega križišča, toda le ena je prava.

Tako razmišlja vsak osmošolec. Zares, težko se je odločiti. Saj ne poznaš vseh poklicev. Pa tudi če bi jih poznal, bi pošteno namučil svoje možgane, preden bi se odločil za pravega. Oče ti prigovarja, postani to, nikdar ne boš obžaloval. Mami je zopet všeč drug poklic, bratu tretji. Jaz pa vsem potrpežljivo odgovorjam, da se bom že sam odločil. Vsak dan premišlujem v šoli, doma, na igrišču, kaj bi postal. Postane mi všeč nek poklic, pa razmislim o njegovih slabih straneh in že ga odpisem. Tako se godi torej meni, najnesrečnejšemu človeku na svetu. No, saj morda nisem najnesrečnejši, toda vsak tako misli in še ne ve, kako srečen je pravzaprav. Poslušam sošolce, kako se pogovarjajo, kaj bodo postali, kaj si želijo postati in se grenko nasmehnem, saj sem mislil, da drugi sploh nimajo težav, da jih imam samo jaz.

Tako je torej te dni, tako se godi vsakemu osmošolcu. Težka je ta naša odločitev, toda če je prava — no ne bom več pripovedoval, saj vsi sami vedo, kako je.

Mitja But

32. GTZS

Za pomoč in razumevanje, ki ste nam ju izkazali ob organizaciji in izvedbi 32. Gostinsko turističnega zbora Slovenije, 8. in 9. novembra 1984 v Rogaški Slatini, se vam iskreno in najlepše zahvaljujemo.

Zahvalo in čestitko izrekamo tudi v imenu vseh 12000 zadovoljnih obiskovalcev letošnjega rekórdnega in nad vse uspelega Gostinsko turističnega zbora Slovenije.

Priporočamo se tudi v bodoče in vas tovariško pozdravljamo!

Predsednik Org. odbora:
Bruno Thaler

VRELCI — glasilo delavcev Zdravilišča Rogaška Slatina, izdajajo ga delavski sveti vseh TOZD in SDS Zdravilišča. Izhaja mesečno v nakladi 1500 izvodov in ga prejemajo vsi člani delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik: Božo Kolar, tehnični urednik Anton Slivnik, lektor Vlado Kern. Tisk: „Papirkonfekcija“ Krško. Glasilo je oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov na osnovi mnenja republiškega sekretarja za informacije št. 421/72.